

[Karl Møller]

nes, det er både vores pligt og vores ansvar ligesom at forsøge at få debatten om vores militærpolitik draget mere ind i folketings salen, end det hidtil har været tilfældet. Vi mener helt afgjort, at det må være dette forum, som skal debattere alle tingene, således at vi ikke kommer ud for den glidende udvikling i retning af en øget oprustning i Danmark, som faktisk ligger i den principielle tilslutning, som er givet til NATOs langtidssvarsprogram i maj sidste år.

Så skal jeg svare konkret på nogle af de ting, som er blevet sagt heroppefra.

Hr. Poul Nielson var inde på, at det var provokerende, at der blev holdt store militærøvelser nær Danmark. I den forbindelse vil jeg godt sige, at der rent faktisk ligger et forslag fra Warszawa-pagtens side om, at disse militærøvelser, som afholdes på begge sider, ikke må omfatte mere end 50.000 mand. Vi ved, at de store efterårsøvelser, som bliver holdt, og som sætter hele NATO-forsvaret i sving fra Nordkap til Tyrkiet, ofte omfatter op til 240.000-250.000 mand. I den forbindelse vil jeg godt gøre opmærksom på, hvad den vesttyske socialdemokratiske forsvarsminister sagde for ikke ret lang tid siden, da han rent faktisk revsede general Alexander Haig og sagde, at det var unødvendigt provokerende af NATO at afholde så store øvelser så tæt på de østlige områder.

Der har allerede været talt en del om statistik, og jeg skal kun omtale et af de tal, som hr. Poul Nielson nævnte. Det var spørgsmålet om den del af nationalbudgettet, som de militære udgifter omfatter, og her er det rent faktisk en kendsgerning ifølge SIPRI, som jeg skal vende tilbage til om et øjeblik, at militærudgifterne i Sovjet er faldet fra 10,3 pct. i 1972 til 7,2 pct. i 1977.

Så vil jeg godt sige til hr. Arentoft, som havde den uartighed med sit bekendte ulvesmil at spørge om, hvem der egentlig havde skrevet, hvad jeg nu havde stået og sagt heroppe, at det har jeg selvfølgelig selv gjort. Jeg ved ikke, hvordan forholdene er i fremskridtspartiet, men vi er en lille gruppe, der har hver vores ansvarsområde, og jeg må indrømme, at jeg har arbejdet med disse ting siden jul. Rent faktisk er talen blevet skrevet i aftes og i formiddags i en lille andelslejlighed på Amager, på en elendig skrivemaskine i øvrigt.

Med hensyn til de konkrete tal for afspænding – jeg tror, det var en talefejl, det må nok nærmere være oprustning, hr. Arentoft har tænkt på – vil jeg sige, at dem nævnte jeg i første omgang, og dem kan hr. Arentoft slå efter i Folketingstidende.

Hr. Palle Simonsen talte om den foragt, jeg havde for varme linjer. Må jeg ikke sige i den forbindelse, at jeg har meget stor respekt for vågne journalister, og det er en kendsgerning, at der er journalister i hvert fald ved Weekendavisen, Berlingske Tidende, Politiken og Aalborg Stiftstidende, som åbenbart får en bedre orientering, end vi gør i forsvarsudvalget om en hel del af disse ting.

Så talte hr. Palle Simonsen om baggrunden for, at vi kom i NATO. Det har der været talt meget om. Jeg skal bare gøre opmærksom på, at CIA på et tidspunkt har erkendt, at dette påskehysteri, som der var tale om dengang, i virkeligheden var en vel iscesnat provokation.

Og så spørgsmålet om kilder i Øst og i Vest. Det er klart, at jeg, da jeg forberedte denne forespørgselsdebat, var en lille smule i tvivl om, hvilket materiale jeg skulle bruge. Derfor har jeg 100 pct. taget materiale og citerer fra borgerlige aviser, og alle de tal, jeg er kommet med, er hentet fra det officielle svenske fredsforskningsinstitut SIPRI, som i øvrigt i 1966 er oprettet af den svenske rigsdag. Jeg synes, at i stedet for at tale med mig om, hvor jeg har mine kilder fra, burde hr. Palle Simonsen nok rette sin kritik mod vort broderfolks parlamentariske forsamling.

Hr. Niels Helveg Petersen var, synes jeg, en lille smule inkonsekvent, da han begyndte med at sige, at det, jeg havde sagt, var upassende, hvorefter han rent faktisk fremførte sin ængstelse for dansk inddragelse i våbenproduktionen, som jeg også var inde på, og udtrykte det samme ønske om danske initiativer af ned- og afrustningskarakter, som vi også har.

Jeg tror, taletiden er ved at være udløbet, så jeg må vente med svarene til nogle af de øvrige ordførere. Men jeg må sige til forsvarsministeren – det synes jeg må være rimeligt – der gav udtryk for, at jeg havde udtrykt sympati for Warszawa-pagtens militære opbygning, at det har jeg ikke gjort. Jeg har konkret nævnt en række styrketal, som er offentliggjort af SIPRI, og jeg vil da godt sige, at jeg er imod militæret, både det her og